

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibus Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XIII. De erroribus Abyssinorum hac nostra ætate grassantibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

Solum ergo est difficultas, an si circumcideretur ad imitationem Christi Domini sit licita hujusmodi circumcisio. Cajet. 3. parte quæst. 37. art. 1. tenet partem affirmativam, cujus sententiæ adhaeret Barholomæus de Medina 1. 2. quæst. 103. art.

Contrariam sententiam tenet Sotus lib. 2. de just. & ju. q. 5. art. 4. qui expressè hujus gentis de circumcisione ritum damnat: & Sotum sequuntur juniores aliqui. Suarez, 3. p. dista quæst. 37. art. 1. & Gregorius de Valent. 12. d. 7. quæst. 7. pun. 7. ea potissimum ducti ratione, quia Christus servavit Circumcisionem ut legalem, sed Abyssini servant Circumcisionem ad imitationem Christi: igitur videntur servare ut legalem, quod fieri non potest sine errore, quæ sententia probabilior & certior apparet, quam eruditè confirmat Valentia supra citato loco.

Secunda difficultas est, An dato, quòd circumcisio in sensu præfato in illis gentibus excusetur à culpa, an ob scandalum aliarum Ecclesiarum sit permitienda. Cajet. in affirmativam partem manifestè inclinat, quamvis tandem, utpote in re gravissima Ecclesiæ judicium desideret his verbis: Ego vero in hac difficultate, An oporteat Ecclesiam Romanam in illis gentib. Circumcisionem approbare vel saltem permittere, libentius ipsam Ecclesiam, quam alios auditem Authores.

C A P V T XIII.

De erroribus Abyssinorum hac nostra ætate grassantibus.

Postquam ex variis Auctoribus præfatos Abyssinorum errores collegeram, evenit, ut dum casu Illustrissimi Cardinalis Sanctæ Severinæ Bibliothecam perscrutarer, in examen quoddam ab Illustrissimis Cardinalibus jussu sanctissimi Domini Papæ Sixti V. de quodam monacho Abyssino factum incidissem, qui requisitus speciatim de Abyssinorum fide, ac Religione, apertum omnium illorum rituum, ac errorum testimonium reddidit, quod nulla ratione transeundum existimavi, ut major ac certior ipsorum cognitio haberetur, licet si quis attentè Zagazabi Episcopi Abyssinorum (cujus sæpius mentionem fecimus) confessionem perlegerit, multum hos Testes discrepare inter sese reperiat: neque id mirum, cum rerum Divinarum adeo ignari sint, ut quid credendum sit, etiam monachos fugiat.

Fratris Teclæ Mariæ presbyteri Abyssini, legati pro Lusitanis existentibus in Abyssinorum ditone, religionis Abyssinorum, coram Illustrissimis Cardinalibus Romæ facta declaratio, Die prima mensis Julij & sequentibus. anno 1594.

Reverendus Frater Tecla Maria, Teclæ Nebiat filius, de Civitate Henz Matiani, provincie

Xeva Regni Æthiopiæ, Sacerdos, & Monachus ordinis sancti Antonij, & Monasterij Libani ejusdem Provincie, ætatis sue annorum 45. de mandato Illustrissimi & Reverendissimi Domini Cardinalis sanctæ Severinæ nationis Æthiopiæ Protectoris, à me inf. apofito examinatus ad opportunas interrogaciones eidem Arabicè, propositas, respondit, ut infra.

Interrogatus primo quid sentiant & credant Æthiopes de DEO, & Sanctissima Trinitate? Respondit: Nos Æthiopes credimus in DEUM unum, & Trinum in personis, Patrem sc. & Filium, & Spiritum sanctum: Pater est ingenicus, Filius est genitus à Patre tantum, & Spiritus sanctus est procedens à Patre & Filio.

Interrogatus, an Spiritus Sanctus procedat à Patre & Filio tanquam à duobus principijs, & duabus spirationibus, vel tanquam ab uno principio, & unica spiratione. Respondit, Tanquam ab uno principio & unica spiratione.

Interrogatus, quæ persona Sanctissimæ Trinitatis est incarnata? Respondit, Persona Filij, id est, Verbum Dei Patris.

Interrogatus de Incarnatione Christi Domini nostri. Respondit, Incarnatus est de Spiritu sancto ex MARIA Virgine.

Interrogatus, quot naturas, voluntates, & operationes proficiuntur Æthiopes in Christo Domino nostro? Respondit, Post unionem in Christo Æthiopes proficiuntur unam naturam, unam voluntatem, & unam operationem, sine tamen mixtione & sine confusione: in qua quidem opinione scio Æthiopes & Cophros, & alios Orientales maxime aberrare à veritate.

Interrogatus, an Æthiopes profiteantur in Christo unam naturam ex duobus resultantem. Respondit hoc non dicere Æthiopes, sed proficiuntur simpliciter unam naturam, sine mixtione & sine confusione, & illam asserunt esse divinam.

Item interrogatus de veneratione Imaginum? Respondit, Imagines apud Æthiopes sunt tantum depictæ, & non sculptæ, quas Æthiopes maxime venerantur, ratione representationis & relationis, & ab eis iustificantur.

Interrogatus de libris Canonicis utriusque Testamenti? Respondit, Apud nos Æthiopes utrumque Testamentum est divisum in libros 81. quos omnes dixit haberi in Ægypto, & absque libro nomina omnium librorum non recordari.

Item interrogatus quot Concilia universalia tenent Æthiopes, & quid consisteat in eis? Respondit, Apud Æthiopes sunt tantum tria Concilia universalia: Nicænum, Constantinopolitanum, & Ephesinum: quid vero contineat quodque eorum legi, sed nescio modò omnia recitare.

Interrogatus, an Æthiopes acceptent concilium Chalcedonense, & quid in eo contineatur? Respondit, Hoc Concilium Æthiopes damnant, quia in eo decretum est, duas esse naturas in Christo, duas voluntates, & duas operationes, & damnatus est Dioscorus Patriarcha Alexandrinus.

Interrogatus, an Æthiopes damnent Sanctissimum Papam Leonem? Respondit, In libris & historijs Æthiopum extat Papam Leonem damnasse Dioscorum, & Dioscorum damnasse Papam Leonem, quia Concilium Chalcedonense confir-

confirmaverat, & duas in Christo posuerat naturas, voluntates & operationes.

Interrogatus verò, quid ipse sentiat? Respondit, Ego ab annis circiter quindecim semper professus sum in Christo Domino duas naturas, duas voluntates, & duas operationes, & omnia Concilia habita auctoritate summi Pontificis Romani, ligare omnes Christianos, quia est Pontifex totius Christianitatis.

An sciat quot Concilia habita sunt universalia post Concilium Chalcedonense? Respondit nescire.

Item interrogatus, quot sunt Sacramenta Ecclesiae? Respondit esse septem, S. Baptisimum, Confirmationem, Eucharistiam, Pœnitentiam, Extremam Unctionem, Ordinem, & Matrimonium, & à Christo Domino esse instituta.

Interrogatus, quibus verbis formulis baptizant Æthiopes? Respondit, Quod post plurimas orationes dicunt, *Ego te baptizo in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti.*

Interrogatus, quæ est materia hujus Sacramenti? Respondit, est aqua naturalis.

Interrogatus, quis est Minister Baptismi? Respondit, Apud Æthiopes baptizat Sacerdos, & in absentia Sacerdotis Diaconus, præter quos nullum alium vidi baptizare.

Interrogatus, quam intentionem debet habere baptizans in baptizando? Respondit Illam, quam habet Ecclesia Catholica, Faciendi scilicet Christianum.

Interrogatus quoto die baptizantur infantes in Æthiopia? Respondit, Mares baptizantur post quadraginta dies, & feminae baptizantur post octuaginta dies, nisi fuerit mortis periculum, quia tunc ita im baptizantur.

Interrogatus quis est effectus Baptismi? Respondit, Effectus est, ut homo efficiatur Christianus, & de Ecclesia, ac de membris Christi.

Interrogatus an Æthiopes circumciant filios? Respondit, Æthiopes ab antiquissimo tempore, usque ad hodiernum diem in tota Æthiopia filios circumciant in proprijs domibus absque ulla ceremoniam, sed propter quandam antiquam consuetudinem in manibus præputium, in feminis vero nympham circumcidentes.

Interrogatus, an credant Circumcisionem esse adhuc necessariam ad salutem? Respondit, Sciunt jam ipsam cessare, & non esse amplius necessariam.

Interrogatus, quare dicantur baptizari Æthiopes igne, & signate in fronte? Respondit, Nullus est in Æthiopia, qui baptizatur igne, sed in quibusdam Provincijs tantum signant se in fronte novacula, vel ad oculorum & visus sanitatem, vel, ut aliqui referunt, ex mandato cujusdam Regis Æthiopiæ, ut differant à Mahumeranis.

Interrogatus, quare dicantur Æthiopes se ipsos singulis annis baptizare? Respondit, Æthiopes singulis annis propter solemnitatem Epiphaniæ exeunt ad flumen, & ibi multa dicuntur orationes à Presbyteris, & omnes lavantur in flumine, & multi ibi pernoctant maxima cum festivitate ob devotionem Baptismi Domini nostri JESU Christi, sed nemo se baptizat, prout dicunt.

Item interrogatus de Sacramento Confirmationis, de materia, forma, & ministro? Respondit, Confirmatio, apud nos confertur à Sacerdote, una cum Baptismo, & ungitur infans Chrismate in fronte, *In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti.*

Interrogatus de effectu ipsius Confirmationis? Respondit nescire, sed credit dari, ut confirmetur Christianus in fide.

Interrogatus, an singulis annis conficiatur apud eos Chrisma? Respondit Chrisma mittitur eis à Patriarcha Alexandrino, à quo solo conficitur, & non ab Episcopo, & mittitur septimo quoque anno, & rarius cum peregrinis, qui redeunt à peregrinatione terræ Sanctæ, & in omnibus Ecclesijs antiquum Chrisma conservatur.

Interrogatus, ex quibus rebus fit Chrisma? Respondit, Ex balsamo & oleo, & ex pluribus floribus, & rebus odoriferis.

Item interrogatus de Sacramento Eucharistiæ, & ejus materia? Respondit, Materiam esse panem ex frumento, & vinum ex vva; sed in pluribus Provincijs Æthiopiæ in vino expresso ex vva passa, aqua lota, & infusa per aliquas horas eadem aqua.

Interrogatus, quæ sunt illa verba, quibus transubstantiatur panis in corpus, & vinum in sanguinem? Respondit, Sunt illa verba quando Sacerdos dicit: Et accepit panem in manibus suis, & elevatis oculis in caelum ad Deum Patrem suum, benedixit dicens, Accipite & comedite. Hoc est corpus meum. Et similiter accipiens calicem benedixit & sanctificavit dicens, Accipite & bibite. Hic est calix sanguinis mei, qui pro vobis effundetur in remissionem peccatorum.

Interrogatus quis est Minister? Respondit, Solum Sacerdos, & effectus est remissio peccatorum.

Interrogatus, an omnes Æthiopes communicent sub utraque specie? Respondit, Omnes Æthiopes Laici & Clerici communicant sub utraque specie, Sacerdos ministrat corpus, Diaconus vero sanguinem cochleari.

Interrogatus, an infantes communicent? Respondit, infantes in die baptismi communicant in hunc modum: Sacerdos ponit indicem in Calice, & sanguine perfusum imponit in ore infantis. Et post baptismum in ore puerorum, qui carent usu rationis usque ad decennium imponitur digitus auricularis Sacerdotis sine sanguine, devotionis causa.

Interrogatus, an Æthiopes celebrent in pane fermentato vel in azymo, & quid sentiant de celebrant in azymo? Respondit, Æthiopes in fermentato celebrant, & illi qui in azymo celebrant, conficiunt etiam. Et nos in tota Æthiopia feria quinta in Cœna Domini singulis annis in hujus rei memoriam in azymis celebramus.

Item interrogatus, quid sentiant Æthiopes de Purgatorio? Respondit, Æthiopes, credunt animas post mortem detineri in quodam loco, qui lingua Æthiopica vocatur *Meian aarast*. id est, *locus alleviationis*, in quo detinentur animæ penitentium, quæ decesserunt ab hoc seculo, non peccata peccatorum eorum satisfactione.

Interrogatus, an animæ bonorum post mortem statim fruantur beatitudine, & malorum puniantur in inferno? Respondit, Sunt nonnulli in Æthiopia, qui opinantur quod animæ bonorum requiescant in Paradiso terrestri, in quo fuit creatus Adam, usque ad diem judicij. Sunt alij qui credunt, animas iustorum statim post mortem frui earum Creatore in Paradiso.

Item interrogatus, quæ sunt peccata mortalia, & quot sunt? Respondit, Illa esse peccata mortalia, quæ sunt contra præcepta Domini, quæ cum sint quædam plurima, nescio numerare.

Inter-

Interrogatus, an peccata voluntaris, quae non transeunt in actum exteriorem sunt mortalia. Respondit, mortalia esse, si desiderio & concupiscentia consensum praestitit homo.

Interrogatus, an quis possit salvari extra fidem mediatoris DEI & hominum JESU Christi? Respondit, neminem salvari posse.

Interrogatus de ijs, qui sunt modo in lege naturae, ad quos nondum pervenit notitia Evangelij? Respondit, Credo DEUM etiam ipsis providisse, ut aliquo modo possint salvari, cum praecipua naturae servaverint.

Interrogatus, quid sentiant Aethiopes de indulgentiis? Respondit, Credo acceptas esse apud omnes, ipsasque vocant *Benedictiones*, usum vero eorum cupio intelligere.

Interrogatus de Invocatione Sanctorum? Respondit, Sanctorum invocationem apud Aethiopes esse maximè acceptam, & eorum intercessionem apud DEUM omnes proficiuntur.

Interrogatus de Simonia, & de ijs qui favore aut conventionem ordinantur in Sacerdotem, in Episcopos, & in Patriarcham? Respondit, prohibitum esse sacris Canonibus.

Interrogatus quae differentia sit inter Aethiopes & Cophios in rebus fidei? Respondit, nullam esse differentiam inter eos, & in omnibus rebus concordare; sunt enim sub ejusdem Patriarchae obedientia, in aliquibus tamen vidi eos differre, videlicet, in gradibus prohibitis Aethiopes non contrahunt, Cophii vero in secundo & sequentibus gradibus contrahunt pessimè cum licentia, & sine licentia eorum Episcopi, vel Patriarchae.

Similiter Cophii extra Civitates in villis & ruri nullas observant festivitates, neque dies Dominicos: Aethiopes vero ubique maximè observant.

Item Aethiopes observant sabbatum, quod non faciunt Cophii.

Similiter Aethiopes ubique in tota Aethiopia filios & filias circumcidunt, Cophii vero Memphi, sive Carii tantum ab aliquibus annis, quidam non circumcidunt.

Item in caeremoniis Missae Cophii multum differunt ab Aethiopibus, nam Cophiorum Sacerdotes sine Planeta, & Diaconi sine Dalmaticis celebrant, & capite cooperto quadam tobalea lanea, & corpus Dominicum & Calicem nunquam elevant in Missis, quae caeremoniae non sunt apud Aethiopes.

Interrogatus an sciat in quibus rebus differant Aethiopes & Cophii a fide Catholica Sanctae Romanae Ecclesiae? Respondit, differre praecipue in sequentibus.

Dioscorum Alexandrinum, & Jacobum primum ejus Discipulum, & Severum Antiochenum invocant in Ecclesijs cum Sanctis Patribus.

Concilium Chalcedonense & Sanctum Leonem Papam non recipiunt.

In Christo Domino nostro unam tantum naturam, unam voluntatem, & unam operationem proficiuntur.

Hymnum ter sanctum recitant cum additione illorum verborum, *Qui crucifixus est pro nobis*.

Cum hac tamen expositione, ut terna sanctificatio applicetur Sanctissimae Trinitati; illa veto verba, *Qui crucifixus est pro nobis*, applicentur tantum Christo Domino nostro.

Circumcisione utuntur Cophii & Aethiopes, & Sabbatum observant Aethiopes tantum.

Item interrogatus, ubi, quando, à quo, & qui-

bus Ordinibus fuerit initiatus? Respondit, Anno aetatis meae quinto decimo in Ecclesia sanctae MARIE Monasterij Denobi Provinciae Xeva in Aethiopia, fuit Ordinibus initiatus à Josepho Cophio Aethiopiae Archiepiscopo in hunc modum: Archiepiscopus ante Missae celebrationem rotundit caput meum in quinque locis, in modum Crucis, & chrisimate me unxit in fronte, orationes recitando lingua Aegyptia, & in faciem meam insufflavit, & in eadem hora, inter celebrandum fecit me ostiarium & lectorem sive Psalmistam & Acolythum, & Nefediaconum, sive Subdiaconum, & Diaconum Evangelij, & Sacrosanctam Communionem mihi dedit, & longo tempore post anno aetatis meae trigesimo in Civitate Bed, in Dembia Aethiopiae, in Ecclesia sancti Georgij ab Archiepiscopo Marco supradicti Josephi successore initiatus sum Sacerdotio.

Interrogatus, an verba formalia singulorum Ordinum audivit Archiepiscopum protulisse in collatione Ordinum? Respondit ipsum Archiepiscopum protulisse, sed ego non audivi, neque significationem intellexi, quia celebrabat lingua Aegyptia, quam profus ignoabam.

Interrogatus, an in collatione singulorum Ordinum tradita fuerit ei materia ab Archiepiscopo, & an ipse manibus suis illam tetigisset, videlicet in Ostiariatu claves Ecclesiae, & ostium aperuerit, & campanulam pulsaverit, in Lectoratu librum Lectorum vel Psalmorum reigerit, in Exorcistatu librum Exorcismi vel Missale, in Acolyhatu candelabrum cum candela extincta & urceolum vacuum, in Subdiaconatu calicem vacuum, cum patena vacua superposita, & urceolos cum vino & aqua, & bacile cum manutergio, & librum Epistolarum, & an capiti ejus fuerit ab eodem Archiepiscopo impositus amictus, & manipulus brachio ejus sinistro, & indutus fuerit tunicella. Et in Diaconatu, an librum Evangeliorum tetigerit, & Stola super humerum ejus fuerit imposita, & dalmatica vestitus, Et in Sacerdotio, an reigerit Calicem cum vino & aqua, & patenam cum hostia, & an Archiepiscopus & Sacerdotes capiti ejus manus imposuerint, & an sibi aptata fuerit stola ante pedes in modum Crucis, & an indutus fuerit casula sine planeta, & manus ejus tactae fuerint oleo Catechumenorum.

Respondit, Certo scio me in omnibus supradictis Ordinibus nullam materiam in collatione Ordinum mihi ab Archiepiscopo traditam esse, neque illam me tetigisse, neque me vestitum aliqua veste singulis Ordinibus competente, neque capiti meo manus Archiepiscopi fuisse impositas, neque oleo sancto manus meas unctas fuisse.

Scio praeterea Archiepiscopum nostrum in Aethiopia simul ordinare duo milia, & plures Clericos, eodem die, & singulis sex Ordines simul conferre, absque praevio examine, & absque aliquo scrutinio, delectu, approbatione, scriptura vel notatione, & propter ordinandorum multitudinem non posse singulis materiam tangendam tradere: & vidi eundem modum observari in omnibus ordinationibus à nostris Archiepiscopis successivè, licet secus observetur in Aegypto, ubi non tanta Clericorum multitudo simul & turmatim ordinatur, & materia singulis Ordinibus competens tangenda ordinando traditur.

Interrogatus, an sciverit supradictos Archiepiscopos Josephum & Marcum, à quibus initiatus est, tempore suae ordinationis fuisse schismaticos?

ricos, & extra Communionem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ. Respondit, nescivisse. Imo potius certò credebat, tunc temporis ipsos esse Catholicos, una cum omnibus Æthiopicis, & Coptis, & Sedi Apostolicæ in omnibus obedire, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ communionem habere, & credebatur Christianos omnes in rebus fidei convenire, sed ea quæ superius dixit, scivit postea dum esset Hierosolymis & in Ægypto.

CAPUT XIV.

De natione Iacobitica, ac de eorum erroribus.

DE Iacobitis ita scripsit Nicephorus libro 18. c. 45. *Historia Ecclesiastica*: Quis vero, inquit, Iacobus fuerit, unde Iacobitæ nomen acceperunt, æquum esse puto, ut hic referam. Alius autem narrationem petam. Postquam Eurycheri & Dioscoro à sancta quarta Chalcedonensi Synodo dignitas abrogata est, qui illorum dogmata defendebant, facta ab Ecclesiâ Catholica defectione *Monophysites*, hoc est, *segregatos* sive *ambigentes* se ipsos appellarunt: neque illo modo, ut quæ rectè in Concilio sancto statuta essent comprobarent, adduci potuere. In duodecim sectas dissecti sunt: ex quibus multa millia hæresum pullularunt. Ex quarum sectatoribus quidam *Eurychianiste* vocati sunt, alij *Acephali*, alij *Monophysite*, alij *Theodosiani*, alij *Julianiste*, alij *Trisbitæ*, alij *Agnoetæ*, alij *Theopaschitæ*, alij *Armenij*, alij *Severite*, alij *Aphbarthodoiste*, alij *Phantasiaste*, alij *Manichæi*, alij *Phthartolatra*, alij denique *Scenolatra* sunt appellati. Hactenus Nicephorus, qui Cap. 52. Historiam Iacobitarum profert: Iacobus porro (ait) à quo nunc quoque, ut jam diximus, Iacobitarum hæresis denominata celebratur, Syrus genere fuit, obscurus propterea & nulla gloria vir, qui etiam *Zauzalus* propter summam tenuitatem est cognominatus. Hic Eurycheri & Dioscori, Gnaphazique, ac præterea Petri atque Severi dogmate recepto, magnopere id apud Syros propagare studuit. Idem quoque ubi supra Nicephorus: *Enimvero eo* (inquit) *quem diximus Iacobo Monophysitarum opinionem apud Syros prædicante, magnum exortum est dissidium. Nam qui rectè opinioni adhaerunt, Melchitæ appellati sunt, quod sanctam quartam Synodum & Imperatorem ipsum (Melchi enim Syris Rex est) consecrarentur. Qui autem diversum senserunt, multa variæque habuere nomina. Iacobitæ tamen maxime sunt nominati, propterea quod ei, quem dixi, Monophysitarum hæresis studioso Iacobo adhererent. Qui etiam anathemati traditi sunt, ut Monophysitæ scilicet & Theopaschitæ.*

Postea vero aliud etiam hæresum examen ad se pertraxere, quæ Trinitatem consubstantiali credentes unam naturam post unionem in Christo esse docuerunt, sacram quartam Synodum repudiantes, ac deinceps omnes sanctos Patres rejicientes. Et quod maximum est, Divinitati ipsius unigeniti perperam tribuerunt, Ter sancto illi hymno appendicem hanc, Qui crucifixus est pro nobis, appendentes. Talis Iacobitarum hæresis radix exiit. Iacobus quoque Armeniorum sectæ dux fuit. Hæc Nicephorus.

De natione Iacobitica Leonardus Episcopus Sidonæ, Nuntius atque visitator Apostolicus per Sanctissimum D. Papam Gregorium XIII. In lega-

tionem sua ad partes Orientales, quam manu scriptam vulgari lingua reliquit, inter alia differens inquit: Natio Iacobitica dispersa est per civitates, terras, & oppida Syriæ, Mesopotamiæ, & Babyloniam, mixta alijs nationibus, numerum quinquaginta millium domuum obtinens, cujus præcipua pars paupercula est, quotidianoque labore victum quaerit. In Aleppo, & Caramit multæ sunt divites & honestarum facultatum familiae, aliæque in commercio & mercatura vitam ducentes.

Ecclesiâ Patriarchalis hujus nationis est in Mesopotamia, extra Civitatem Moradim, in monasterio Zafam, sed Patriarcha residet in Civitate Caramit ad majorem sui commoditatem & quietem. Hæc natio subdita est Patriarchæ David, sed ab Episcopo Thoma, Vicario Generali fratreque majori ipsius Patriarchæ gubernatur. Sub cujus obedientia modè vivunt inferiores Prælati, Joannes Metropolitanus Hierosolymitanus, à Jacobitis dictus quintus Patriarcha, Michæ Archiepiscopus Damascenus, Iacobus Archiepiscopus Ecclesiæ dictæ Orfa, vel Raha, Minas Archiepiscopus Saor, Effrem Archiepiscopus in eadem Provincia, Iacobus Archiepiscopus Bisuaris, Abraham Episcopus Aatafræ, Melchæ Episcopus Sancti Meichi in Tus, Jesu Episcopus Monasterij Deir rilmor, Abelmedich in Provincia Tur, Elias Episcopus in Salach, Elias Episcopus in Monasterio Sanctæ Crucis in Zaz, Gezel Episcopus in Tarach, David Episcopus in Maaden, Pilatus Metropolitanus in Musal & oriente, Gazel Archiepiscopus de Miaferichin, Archiepiscopus Monasterij de Mar Abihai, Ananias Episcopus Sancti Bertonis, Joannes Episcopus de Hartbert, Isaac Archiepiscopus Cypri, Simeon Archiepiscopus Caramitanus, Habib Episcopus.

In suprascriptis Provincijs multa sunt monasteria ejusdem nationis, Ecclesiæ quoque, Religiosi, & Diaconi, ac Clerici innumeri, quos non potui visitare propter repulsam, quam passus fui ab Episcopo præfato Thoma Vicario Generali: visitabam tamen templum Iacobitarum in Tripoli, in Aamanin, Damaleo, in Neph, in Hierusalem, in Aleppo, in Orfa, & in Orbis, & in Monasterio de Mar Abihai, in Gargar, inter quarum partium Ecclesiæ Hierosolymitanam & Aleppi bene institutam & exaltam inveni, cæteras autem sine imaginibus & malè gubernatas: asservabatur siquidem Sacramentum in pyxidibus ligneis, sine lumine aut lampade, fontesque Baptismales aqua carentes, quia quoties baptizant, aquam fontemque de novo benedicunt, altarium quoque ornamenta vilissima, Missæque officijm sordidè factis ac stupidè peragebant. Ex oleis sanctis solum chrisma in Ecclesijs asservabatur, quod *miron* vocatur, benedicuntque à Patriarcha omni septennio, cum multis floribus, rebusque odoriferis. Oleum Catechumenorum nec habent: oleumque extremæ unctionis Sacerdos in lucernis à quatuor partibus in modum Crucis accensis benedicunt, eoque agrum multis prijs Evangelij & Orationibus recitatis inungit.

Sacramentum autem Confessionis rarissimè apud nationes illas frequentatur, multique communicant sine auriculari confessione.

Refert idem Leonardus Sidonæ Episcopus, se Iacobitarum Patriarchæ unionem cum Ecclesiâ Catholica proposuisse, eandemmet alijs desideranti, cumque ad præcipuos Catholicæ fidei professionis articulos venturum esset, ubi de Chalcedonea-